

[Jørgen Jørgensen.]

sigt. Jeg tror derfor, man må se bort fra de faktiske muligheder i så henseende.

Løvrigt tror jeg ikke, det ærede medlems bekymring for, at der ikke skulle være grundtvigske biskopper, er begrundet. Det ordner sig nok. Men i modsætning til det ærede medlem er jeg tilfreds med, at det er fastslået, at kirkeministeren ikke skal være bundet. Jeg ønsker en betydelig frihed for kirkeministeren til at vælge imellem de kandidater, der har været til afstemning. Jeg tror ikke, man skal binde sig for stærkt til nøjagtigt at følge reglerne, hvis ikke det flertal, som er foreskrevet i loven, er opfyldt, men det ærede medlem diskuterer hele tiden problemet ud fra en forudsætning, som ikke findes, nemlig at biskopperne samlet er et organisk led i vor folkekirke. Det er de ikke. Biskopperne vælges hver for sig, og deres beføjelser er knyttet til den enkelte stilling; de har dem ikke som kollegium.

Evald Christensen: Det store møde, hvor man skal drøfte kandidatopstilling, behøver ikke netop at være det eneste møde. Man kan vel også holde små møder og dèr blive enig om, hvordan man vil arbejde ved det store. Det var det ene spørgsmål.

Et andet spørgsmål vedrører de 5 pct. af samtlige stemmeberettigede, som skal have skrevet under som stillere. Der står så „mindst 50“, det behøver altså ikke at være 5 pct., det kunne også træffe at være mindre end 5 pct., medmindre man da har regnet ud, hvor mange der kan komme fra hele stiftet og de 50 så svarer til de 5 pct. Jeg synes, at det er et stort tal. Jeg synes ikke, det skal være afgørende for lovforslagets vedtagelse, men jeg vil gerne rette det spørgsmål til den højtærede minister, om det behøver at være 5 pct., om man ikke kan nøjes med 50.

Fibiger: Man har spurgt mig, hvordan min tanke skulle praktiseres, da valget foretages i et enkelt stift ad gangen. Det kan jeg sige med tal. I et stift, hvor Grundtvigianerne har 600 stemmer og Indre Mission 575, ville det være naturligt, hvis der ikke sidder en mand fra Indre Mission — jeg talte før om Grundtvigianere, så kan jeg tale om Indre Mission nu — i bispekollegiet, at ministeren udnævnte ham, der havde de 25 stemmer mindre, til biskop, for at denne retning kunne være repræsenteret blandt biskopperne. Nu må jeg jo ikke sige bispekollegiet, men det hænder dog, at biskopperne kommer sammen, og det

kan vel ikke forbydes, at de taler sammen ved en kop kaffe om aftenen. De kan vel ikke kaldes et kollegium, men de kan dog godt drøfte landets forskellige forhold, selvom det ikke er noget kollegium.

Når det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen er enig med mig i, at ministeren skal være frit stillet, tror jeg, vi er enige, og det er dejligt, når det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen og jeg er enige, navnlig i kirkelige spørgsmål, hvor vi på mange måder kan stå hinanden nær, men ikke er hinanden så nær med hensyn til det kirkeforfatningsmæssige. I dette tilfælde tror jeg det lykkes at nå til enighed om, at ministeren stadig er frit stillet, og vi har den tro til ministeren og de følgende ministre, at de altid vil tage de hensyn, der både folkekirken bedst.

Kirkeministeren (Frede Nielsen): Jeg vil ganske kort bemærke til det ærede medlem hr. Evald Christensen, at det ærede medlem har overset, at det store, samlede møde, der var tale om, og som jeg stillede forslag om, er bortfaldet under arbejdet i landstinget.

Med hensyn til tallet 50 stillere står der udtrykkeligt i forslaget, som det nu er formet efter behandlingen i landstinget, at man kræver underskrift

„af et antal stemmeberettigede stillere, der svarer til mindst 5 pct. af samtlige stemmeberettigede i stiftet, dog i hvert fald mindst 50“.

Man kan diskutere, om det skal være det tal eller et andet tal. Visse stemmer løftede sig for, at man blev stående ved det, der var foreslået, nemlig 50, som det absolutte tal, men der fremkom også ønsker om, at man gik op til 10 pct., hvilket man de fleste steder fandt var for højt, og man samlede sig så om det, der står i lovforslaget, nemlig 5 pct. Jeg synes heller ikke, det kan siges at være så afskrækkende stort et tal. Vi vil meget gerne have, at der, når man sætter et arbejde i gang for en eller anden person, viser sig at være bund i tingene, så det ikke bare er et navn, man griber ud af luften og kaster ind i debatten, men et navn, der virkelig står en vis stemning bagved.

Jeg finder ingen grund til at gå videre i debatten. Jeg takker endnu en gang for villig modtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.